SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 529/2014-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti MONTAURO s. r. o., Mlýnská 326/13, Brno, Česká republika, zastúpenej Advokátskou kanceláriou ŠKODLER & PARTNERS, s. r. o., Dobšinského 12, Bratislava, pre namietané porušenie čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob 91/2013-235 z 29. apríla 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti MONTAURO s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júla 2014 doručená sťažnosť spoločnosti MONTAURO s. r. o., Mlýnská 326/13, Brno, Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský

súd“) č. k. 21 Cob 91/2013-235 z 29. apríla 2014. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 15. júla 2014.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 36 Cb 88/2011-170 z 27. apríla 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 36 Cb 88/2011-222 z 26. februára 2013 bolo určené, že spoločnosť B.F.B. správcovská, v. o. s. (ďalej len „žalobca“), je vlastníkom konkrétne označených 40 železničných nákladných vozňov. V konaní vystupoval ako žalovaný 1 R. K. (ďalej len „žalovaný 1“) a ako žalovaná 2 sťažovateľka. Žalobe bolo vyhovené iba vo vzťahu k sťažovateľke, lebo žaloba proti žalovanému 1 bola zamietnutá. Rozsudkom krajského súdu č. k. 21 Cob 91/2013-235 z 29. apríla 2014 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Rozsudok bol doručený právnemu zástupcovi sťažovateľky (podľa dátumovej pečiatky) 17. júna 2014.

Sťažovateľka je presvedčená, že rozsudkami všeobecných súdov došlo k porušeniu jej označených práv podľa ústavy a dohovoru, a to z viacerých dôvodov.

Predovšetkým konanie neprebiehalo na miestne príslušnom súde, ďalej okresný súd konal a rozhodol na prvom pojednávaní v neprítomnosti sťažovateľky napriek tomu, že sa riadne ospravedlnila a bolo zrejmé, že žiada o odročenie pojednávania, potom sťažovateľke neboli doručené vyjadrenia žalobcu a žalovaného 1, ďalej sťažovateľke nebol doručený návrh na pokračovanie v konaní po prerušení konania z dôvodu začatia konkurzného konania, tiež sa vo veci konalo aj napriek tomu, že nebolo možné pokračovať v konaní, a napokon žalobca nepreukázal a všeobecné súdy ani neskúmali naliehavý právny záujem na strane žalobcu.

Okrem uvedených námietok poukazuje sťažovateľka aj na to, že nezákonne sa posúdila otázka neplatnosti záložnej zmluvy z 8. apríla 2011, a to tak z pohľadu údajnej absencie určenia uspokojenia veriteľa, ako aj z pohľadu rozporu zmluvy s dobrými mravmi. Napokon považuje rozsudky všeobecných súdov za arbitrárne, keďže sú bez rozumnej opory v zákonoch a vo všeobecne akceptovanej súdnej praxi.

Sťažovateľka navrhuje vydať nález, podľa ktorého „Základné právo sťažovateľa Montauro, s. r. o. na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy(...) a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) a právo vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy(...) rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. 04. 2014, sp. zn. 21Cob/91/2013-235, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trnave zo dňa 27. 04. 2012, sp. zn. 36Cb/88/2011-170 v spojení s opravným uznesením zo dňa 26. 2. 2013 sp. zn. 36 Cb/88/2011, porušené bolo.

Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. 04. 2014, sp. zn. 21Cob/91/2013-235 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi Montauro, s. r. o. sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3.300,- €(...), ktoré je Krajský súd v Trnave povinný sťažovateľovi vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Žiline je povinný uhradiť sťažovateľovi Montauro, s. r. o. trovy právneho zastúpenia v sume 340,89(...) na účet ich právneho zástupcu(...), do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu č. k. 21 Cob 91/2013-235 z 29. apríla 2014 dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenie návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Na rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu č. k. 21 Cob 91/2013-235 z 29. apríla 2014 dovolanie, o ktorom bude rozhodovať Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľky podľa ústavy a dohovoru má v danom štádiu najvyšší súd v rámci dovolacieho konania. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu. Inými slovami, sťažnosť sa javí v súčasnosti ako predčasná.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2014